

[Svend Auken]

gevel komme ud med et resultat, som er en nettoforbedring af statsfinanserne.

Vi beklager meget den holdning, regeringen indtager på dette område. Siden fastfrysningen er der for efterløns- og dagpenge-modtagerne sket en forringelse med 17 pct. Der er i øvrigt en trykfejl i fremsættelsen, hvor vi taler om en forringelse på 80 kr. om dagen. Det rigtige tal er naturligvis 60 kr. Disse mennesker har altså måttet opleve en nedgang i deres levestandard med 17 pct.

Socialdemokratiet stiller heroverfor et forslag om en øjeblikkelig regulering på 5 pct. og yderligere knap 5 pct. i det kommende år. Herved sker der ikke fuld genopretning, men genopretning for halvdelen af beløbet.

Var der bare et minimum af menneskelig anstændighed til stede i denne sal, burde disse forslag naturligvis kunne nyde fremme. Vi vil i udvalget arbejde på at skaffe flertal for dette, som modsvarer holdningerne i befolkningen, som der er god økonomisk dækning for, og som er nødvendigt, når man tænker på den økonomiske situation, disse dårligt stillede familier befinder sig i.

Til sidst skal jeg gøre en enkelt bemærkning om et problem, der ofte diskuteres, når vi taler om de arbejdsløse og efterlønsmodtagernes situation. Det er regeringens påstand om, at det eneste, man har fastfrosset, er den højeste dagpengesats. Det er urigtigt. Det er samtlige faste satser i lovgivningen, regeringen har fastfrosset i 3 år, og som man nu siger man vil fastfryse i indtil 4 år. Det er samtlige efterlønsatser, det er satsen for nyudlærte, osv.

Det er også forkert, når man hævder, at der har været fuld regulering af de individuelle satser, idet man for de individuelle satser har fjernet dyrtidsreguleringen af beregningsgrundlaget og fjernet de særlige 1. januar-reguleringer.

Alt i alt må vi konstatere, at der er sket en betydelig forringelse af de arbejdsløse og efterlønsmodtagernes økonomiske situation, og at regeringen af ideologiske grunde, ikke af økonomiske grunde, ikke ønsker at give denne befolkningsgruppe en håndsrækning.

Houe (KF):

Den regulering af dagpengesatser m.v. forslagsstillerne ønsker gennemført, kan vi ikke medvirke til.

Da folketingets flertal i efteråret 1982 vedtog at suspendere den automatiske regulering af satserne, var det bl.a. ud fra den betragtning, at forskellen mellem en arbejdsindsats til lav løn og dagpengenes størrelse var blevet uacceptabelt lille. Når vi tager i betragtning, at der er omkostninger forbundet med at have og at passe et arbejde, er forskellen næsten borte.

Som et led i regeringens arbejdsmarkedspolitiske og økonomiske politik blev reguleringen suspenderet. Naturligvis er der næppe noget politisk parti, der ønsker, at det maksimale dagpengebeløb skal være fastfrosset i al fremtid. Det er således ved lov nr. 238 af 23. maj 1984 fastlagt, at reguleringen først genoptages i 1986. At dette vil ske, har regeringen ved arbejdsministeren netop tilkendegivet.

Det vil medvirke til at svække regeringens politik for yderligere fremgang og beskæftigelse, såfremt vi regulerer allerede nu og med de foreslåede procentsatser. De resultater, der er opnået: langt flere beskæftigede og bedre økonomi, må ikke sættes over styr. Vi skal fortsat føre en politik, der giver arbejde, mindsker arbejdsløsheden og holder inflationen i ave. Det gør en politik som beskrevet i beslutningsforslaget ikke. Derfor kan vi ikke anbefale forslaget til vedtagelse. Vi må stemme imod det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF er af den mening, at det er helt grotesk, at ledige, efterlønnede og syge er dem, der må betale mest til regeringens genopretningspolitik. Tallet 14 pct. i reallønsfald for arbejdsløse, efterlønnede og syge og i øvrigt også for folk på barselorlov er hårdt for de pågældende, og det er også for hårdt.

Derfor er der ikke nogen tvivl om, at SF vil være med til at rette op på denne uretfærdighed. Vi så gerne, at vi omgående rettede helt op, det vil sige sørgede for, at de 14 pct. i reallønsfald blev elimineret ved den forhøjelse, der måtte til, og udvalgsarbejdet kommer til at vise, hvilken procentsats vi i givet fald skulle arbejde med.

I SF er vi klar over, at vort synspunkt ikke kan samle et flertal, og det beklager vi meget, men vi vil nu alligevel arbejde for at finde ud af, om en afskaffelse af det arbejdsgivertilskud, vi senere skal diskutere, ikke bety-